

Recensent: Sylvia Oost Lievense

Denise Schneider: 'Het monster in mijn zus!' Uitgeverij van Brug, Nijkerk 2013. ISBN 13: 978-90-6523-150-5 (Eetstoornissen/Anorexia Nervosa/Educatief/PO/1) Zie ook: www.uitgeverijvanbrug.nl; www.keycare-online.nl; twitter @ Keycareonline.

Soort boek/stijl/ziekte: Milo heeft een ouder zusje Jasmine, dat in de loop van het verhaal de eetstoornis Anorexia Nervosa ontwikkelt. Deze stoornis neemt zulke ernstige proporties aan, dat Jasmine moet worden opgenomen in een kliniek. Op beeldende wijze vertelt Milo wat deze eetstoornis is en wat het voor alle betrokkenen betekent. Het boek is leuk geïllustreerd en Anorexia Nervosa wordt uitgebeeld door een pratend monstertje. Hierdoor kan de schrijver goed weergeven, hoe zo'n eetstoornis psychisch werkt. Het boek is bedoeld voor kinderen, die een broer of zusje hebben met een eetstoornis.

Over de schrijver: Denise Schneider (1988) is ervaringsdeskundige. Tijdens haar studie ontwikkelde zij een eetstoornis. Na een aantal jaren tevergeefs in Nederland te zijn behandeld, besloot zij om een nieuwe behandeling in het buitenland te volgen. Met succes! Denise heeft inmiddels de Pabo afgerond en studeert nu psychologie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. De ervaringen, die zijzelf opdeed, wil zij graag inzetten voor anderen en dat heeft dit boek opgeleverd.

Korte beschrijving: Milo woont samen met zijn zusje Jasmine en hun ouders. Ze kunnen allemaal goed met elkaar opschieten. Jasmine en Milo doen vaak leuke dingen samen, maar maken net als alle broers en zussen ook weleens ruzie, gelukkig niet vaak. Als na de grote vakantie Jasmine uit haar balletpakje is gegroeid, denkt zijzelf dat dat komt omdat ze te dik is geworden. Vanaf dat moment verschijnt er een klein monstertje, dat haar allerlei onwaarheden aanpraat. Jasmine vindt het monstertje aardig en doet precies wat hij zegt. Ze verzint van allerlei smoezen om niet te hoeven eten. De ouders van Jasmine grijpen in en gaan met haar naar de dokter. Opname in een kliniek volgt. Milo is heel ongelukkig, dat zijn zusje niet thuis is en ziek is. Hij voelt zich bovendien schuldig. Hij denkt dat ze ziek is geworden omdat hij ruzie met haar heeft gemaakt. Na verloop van tijd komt Jasmine weer thuis. Het gaat veel beter met haar. Het monstertje is wel nog steeds bij haar, maar Milo is ervan overtuigd, dat Jasmine het monstertje als een dappere prinses kan verslaan.

Wat viel op: Binnen het gezin is veel aandacht voor elkaar. Zo wordt het broertje ook betrokken bij de zorgen om Jasmine. Er wordt duidelijk gemaakt, dat de ziekte van Jasmine eveneens van invloed is op de overige gezinsleden. Ook het wederzijdse schuldgevoel van de kinderen wordt benoemd. Jasmine voelt zich schuldig omdat ze uit huis moet en niet meer leuke dingen met haar broertje kan doen. Milo voelt zich schuldig omdat hij denkt dat Jasmine ziek is geworden omdat hij boos op haar was. Door het monstertje te laten zeggen wat er in Jasmine omgaat wordt heel duidelijk

gemaakt hoe een eetstoornis werkt en wat het eigenlijk is.

Citaten: Pag. 6: "Jasmine vindt het erg leuk om te dansen. Ze gaat twee keer per week naar ballet. Dan trekt ze haar balletpak aan".

Pag. 9: "Op de bank ligt haar te klein geworden balletpak. Jasmine kijkt er met een sip gezicht naar. '...misschien ben ik gewoon te dik geworden'denkt ze terwijl ze haar tas pakt".

Pag.15: Het monstertje: "Nee! Eet geen spaghetti!...Je zult zien dat je je beter voelt als je niets eet".

Pag. 22: "Milo luistert goed naar wat mama vertelt. hij wordt er een beetje verdrietig van. Hij wil niet dat Jasmine ziek is. Milo vraagt zich af of het misschien zijn schuld is dat Jasmine ziek is geworden. Hij heeft immers tegen haar gezegd, dat ze een stomme zus is".

Pag. 41: "Het monstertje: "Jasmine ik krijg te weinig aandacht. Zonder mij word je dik, hoor. Ik wil dat je nu naar me luistert!".

Bellegarde, 21 oktober 2014